

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Passau — Wykładnia art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych (Dz.U. C 83, s. 389) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Zmniejszenie zwykłego wymiaru czasu pracy przyjętego w przedsiębiorstwie ze względu na pracę w skróconym wymiarze („Kurzarbeit”) — Regulacja krajowa przewidująca zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia liczby dni pracy pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy.

Sentencja

Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisów lub praktyk krajowych, takich jak program osłony uzgodniony między przedsiębiorstwem a jego radą pracowników, na których podstawie prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego pracownika, któremu zmniejszono wymiar czasu pracy, oblicza się zgodnie z zasadą pro rata temporis.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-244/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 34 WE i 56 WE — Wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na nabycie praw głosu odpowiadających ponad 20 % kapitału zakładowego określonych „strategicznych spółek akcyjnych” — Mechanizm następczej kontroli niektórych decyzji podejmowanych przez te spółki)

(2013/C 9/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy krajowe uzależniające nabycie praw głosu odpowiadających 20 % lub więcej całkowitego kapitału zakładowego w spółkach o strategicznym znaczeniu narodowym od uprzedniego zezwolenia — Naruszenie art. 49 i art. 63 TFUE

Sentencja

- 1) Ustanawiając wymagania określone w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 oraz w art. 11 ust. 3 ustawy 3631/2008 o utworzeniu krajowego funduszu spójności społecznej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 43 WE, dotyczącemu swobody działalności gospodarczej.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — K przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-245/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Klauzula humanitarna — Artykuł 15 tego rozporządzenia — Osoba korzystająca z azylu w państwie członkowskim uzależniona od pomocy osoby ubiegającej się o azyl ze względu na to, że cierpi na poważną chorobę — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne w świetle kryteriów określonych w rozdziale III tegoż rozporządzenia, wniosku o udzielenie azylu złożonego przez wspomnianą osobę ubiegającą się o azyl — Przesłanki)

(2013/C 9/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Bundesasylamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Asylgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie ze względów humanitarnych wniesionego do niego wniosku o azyl, chociaż nie jest ono zobowiązane do jego rozpatrzenia na podstawie kryteriów ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003 — Bliska więź między wnioskującym o azyl a osobą bardzo bezbronną, której przyznano już azyl w tym państwie członkowskim